

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

• HVAR 8 DAG •

ILLUSTRERADT

MAGASIN

VESTKUSTBILD. — AMATÖRFOTO. J. GUSTAFSON, HERRLJUNGA.

17:DE ÅRG.

DEN 10 OKTOBER 1915

No 2

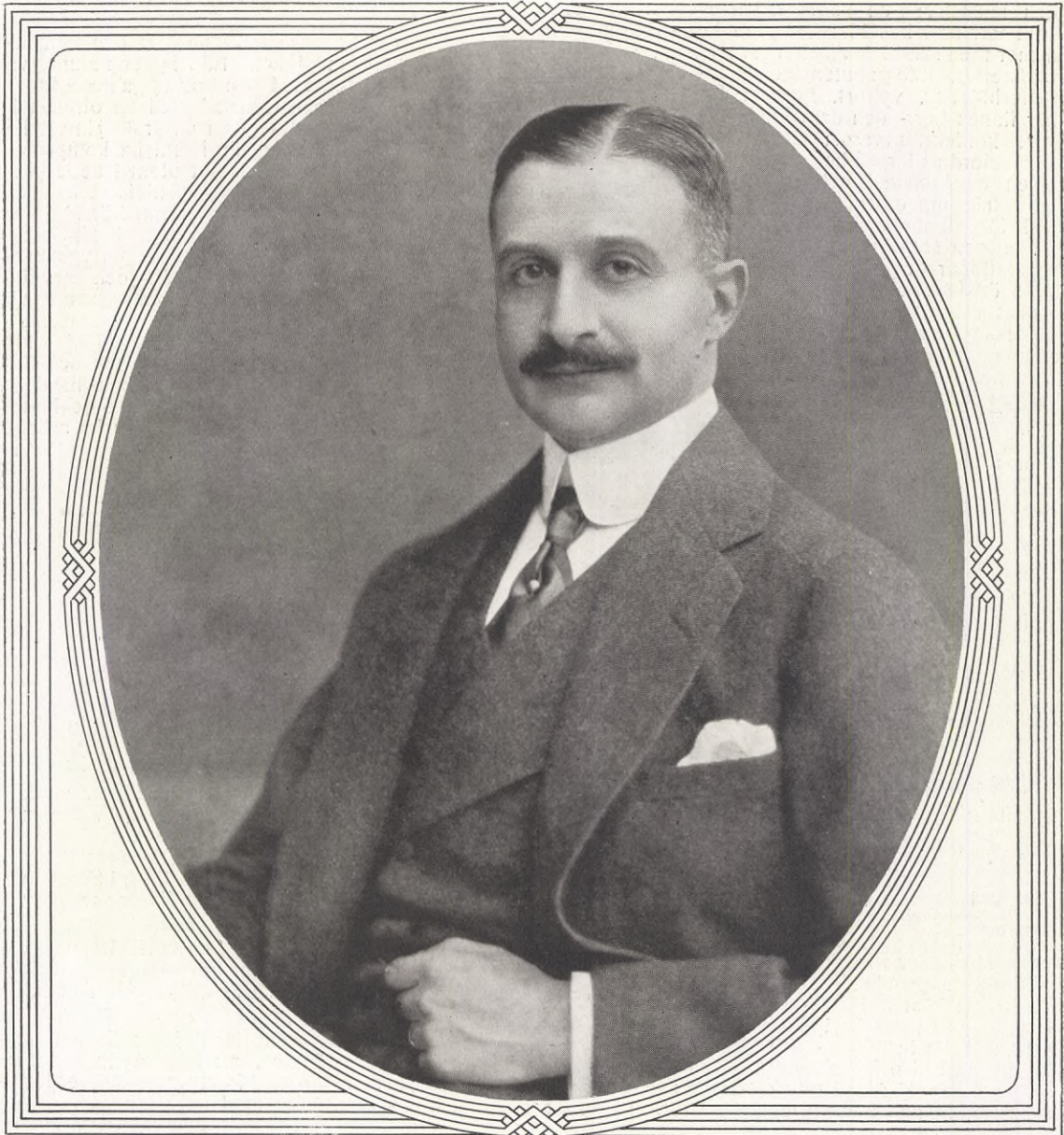

Foto. Rahm, Malmö.

Illustr. Hög: "M. Bereswartz"

Herrmann

JOSEF SACHS.

TILL PORTRÄTTET Å FÖREGÅENDE SIDA.

Den 21 september invigde Nordiska Kompaniet i Stockholm sitt storartade, efter ritningar af arkitekten Ferdinand Boberg nyuppförda affärspalats vid Hamngatan därstädes. Mycket har på förhand förspotts om dess moderna, smakfulla inredning, om rikhaltigheten af det material, som där skulle bjudas den köplystna allmänheten, om de bekvämligheter, som komme att stå kunderna till buds. Verkligheten öfverträffar dock alla förväntningar. Idéen med ett modernt varuhus är ju, att man där skall kunna förse sig med allt utan undantag, som hör till det dagliga lifvets behof. Men här kan man få, tycker man, t. o. m. åtskilligt mera än man behöfver. Palatset omfattar icke mindre än sex våningar. I nedre bottenvåningen finnas afdelningar för glas, porslin, nysilfver, köks- och husgerädsartiklar samt järnvaror äfvensom för sportsartiklar och leksaker; i de därpå följande våningarne allt som tarivas i beklädnadsväg för herrar såväl som damer med särskilda afdelningar för t. ex. parfym, bijouterier, fotografiutensilier, optiska instrument, teaterbiljetter, vykort, konfekt, ur och visittkort; här finnes herr- och damskrädderi såväl som billigare konfektionsvaror; längre upp anträffas allt, som erfordras för ett hems inredning och prydnade, äfven en konsthall och en musikafdelning för att icke tala om en uthyrningsbyrå, som utan kostnad för allmänheten anskaffar förslag å våningar m. m. och som äfven drager försorg om behöfliga reparationer och förändringar i våningarne, då sådana önskas. Ännu en trappa upp och man kommer till lifsmedelsafdelningen, i hvilken specieri-, viktualie-, charkuteri- och mejerivaror, kött och fisk, grönsaker och viner tillhandahållas. Den, som behöfver förfriskningar kan slå sig ner i salongen eller lunchrummet, det sistnämnda med eget musikkapell; den, som känner behof af hvila, beger sig in i röksalongen eller läsrummet; blir man sjuk, finnes sjukrum att tillgå, och består sjukdomen i kassafeber, tillhandahåller Stockholms enskilda bank ett afdelningskontor. Här är tänkt på allt och sörjdt för allt. Vid invigningen strömmade också publiken till i tusental. Äfven kungafamiljen demonstrerade sitt intresse genom att aflägga ett besök.

Det är en lång historia om framgångsrikt bedriften köpmansverksamhet, som ligger bakom denna händelse i Nordiska kompaniets historia. Själfva upprinnelsen till detsamma är att söka i en liten affär, som Benjamin Leja på 1820-talet öppnade vid Gustaf Adolfs torg. På våren 1853 öppnade så Joseph Leja sin affär i hörnet af Regeringsgatan och Jakobsgatan, där det nu medelsålders Stockholm som barn köpte leksaker. Genom giftermål kommo de båda affärerna under gemensam ledning och slutligen bildades 1902 Nordiska kompaniet genom sammanslagning af firmorna Leja och K. M. Lundberg. Och därefter kom den starka och framgångsrika utveckling, hvars senast passerade milstolpe är det nya affärshus, hvartill de första planerna framlades den 22 december 1911 och som i sin nuvarande gestalt tillkommit efter omfattande studier särskildt under en resa, som kompaniets nuvarande ledande man, direktör Josef Sachs, på hösten 1912 företog till Amerika. "Där lärde vi oss mera än i Europa", har denne nyligen yttrat. "Där hade järn- och glashusen redan spelat ut sin roll och man var inne på sundare arkitektur. Där lärde vi mycket af organisation, administration och kontroll och där lärde vi oss, att

då ett modernt affärshus skall starta, så måste det ske med full ånga och redan från första början i full utsträckning".

Josef Ernst Sachs är född i Stockholm den 4 januari 1872, son af generalkonsuln Simon Sachs och hans maka Mathilda Leja. Efter att ha aflagt mogenhetsexamen vid Stockholms realläroverk 1890 begaf han sig till utlandet, där han sedan under ett par år med ifver hängaf sig åt kommersiella studier. Vid återkomsten hem inträdde han som medarbetare i firman Joseph Leja och blef dennas chef. Efter Nordiska kompaniets bildande 1902 blef han dettas verkställande direktör och har allt sedan dess haft hufvudansvaret för såväl som hufvudförtjänsten af affärens lysande och äfven efter måttet af större förhållanden än våra inhemska svenska verkligt storartade utveckling.

Högst få svenska affärsmän torde kunna mäta sig med Josef Sachs i mångsidighet och framstående köpmannaduglighet. Här ligger naturligtvis också hemligheten med hans ovanliga framgångar. Rastlöst verksam och utrustad med en otrolig arbetsförmåga har han tagits i anspråk jämväl för många andra affärsföretag än Nordiska kompaniet. Han är sålunda styrelseledamot utom i detta jämväl i Aktiebolaget Nordiska kompaniets verkstäder, i Stockholms enskilda bank, i Brandförsäkringsaktiebolaget Victoria, i Järnvägsaktiebolaget Stockholm—Saltsjön, i Vaxholms Nya Angfartygsaktiebolag och i A.-B. Nordiska Tvätt- och Strykinrättningen. Om det förtroende inom kommersiella och industriella kretsar han åtnjuter vittna ledamotskap i Stockholms skiljenämnd för handel, sjöfart och industri från 1904 samt i styrelsen och förvaltningsutskottet i Sveriges allmänna handelsförening 1905—1907, fullmäktigskap i Stockholms handelskammare från 1907 och i Svenska arbetsgifvareföreningen sedan 1905 äfvensom ordförandeskap i Stockholms handelsarbetsgifvareförbund från 1907 och i Sveriges träindustriförbund från 1911.

På mångahanda sätt har Josef Sachs' sakkunskap och goda hufvud också anlitats för det allmännas räkning. Sålunda har han varit ledamot i lärlingslagstiftningskommittén och är det fortfarande i patentlagstiftningskommittén, i hvars betänkanden man icke sällan finner hans namn under klartänkta och väl motiverade reservationer. Äfven 1907—1909 fungerade han som adjungerad ledamot i den stora tulltaxekommittén och tillkallades som sådan jämväl af den nordiska obligationsrättslagstiftningskommittén. Sistlidet är insattes han i den s. k. tullkommisionen af år 1914 och kallades också till ledamot af statens med anledning af världskriget förordnade arbetslöshetskommission. Vidare har han verksamt biträdt vid de flesta utställningar, hvari Sverige under de sista årtiondena deltagit, såsom i Turin 1902, i Petrograd 1908, i Stockholm 1909, i Malmö 1914 och i San Francisco innevarande år.

Som intresserad konst- och antikvitetsamlare har Sachs tagit initiativet till det stora officiella konstindustrilotteriet och är ordförande i kommittén för detsamma.

Till belysning af mångsidigheten af hans intresen bör äfven nämnas, att han på sin egendom Lillsved på Värmdön med framgång bedriver landtbruk, frukt- och blomsterodling.

H. 8 DA STOCKHOLMSFOTOGRAF.

STORA LJUSGÅRDEN.

Kläd: Kem. A.-B. Bengt Sifversparre, Skåne-ros.

Nordiska kompaniets stora affärspalats vid Hamngatan i Stockholm har nu öppnat sina portar och redan ha skådelystna i tiotusental beundrat detta inte blott för våra svenska förhållanden ättelika komplex, dess labyrint af försäljnings-, utställnings- och fabrikslokaler, de väldiga hallarna och det lika invecklade som enkelt fungerande maskineriet bakom kulisserna. Efter att denna nya stockholmska sevärdhet dagen förut visats för pressen, egde den högtidliga invigningen rum tisdagen d. 21 september. Konungen, kronprinsparet och hertigparet af Västergötland infunno sig härtill, mottagna af styrelsens ordförande, förste höfmarskalken Prinzskiöld samt direktör Josef Sachs och genomgingo under loppet af ett par timmar samtliga afdelningar. Under tiden strömmade de mellan tre och fyra tusental särskildt inbjudna af affärens kunder och andra till och spred sig under artiga ciceroners ledning rundt det väldiga komplexets irrgångar. Hvad som framför allt förbluffade vid detta tillfälle var, att trots den korta tid man haft för inflyttningen, allt nu kunde visas i minsta detalj klart och färdigt. I den nedre bottenvåningen är belägen en stor sorterad billighetsafdelning och leksaksafdelningen som i en fantasifullt arrangerad grotta och damm ha sina speciella attraktioner. Kring två väldiga ljushallar, en mindre åf Regeringsgatan, en större åf Kungsträdgården till grup-

Efter fotografi. A.-B. Bengt Sifversparre
BLOMSTERAFDELNINGEN.

pera sig sedan de flesta öfriga afdelningarne, som representera i det närmaste alla minuthandels otaliga grenar. Kring den mindre hallen koncentreras sig herrbranschen, herrekipering, herrkonfektion, skråreri och så vidare och kring den större hallen äro damernas många olika branscher inordnade, alltifran den enkla damkonfektionen till den halft hemliga afdelningen för senaste Parismodeller, juvel- och skinnafdelningarne, m. m. Ett par trappor upp och i anslutning till en rymlig utställningsvåning för möbler är en stor och luxuös matthall belägen och längre upp kommer man så till den intressanta livsmedelsafdelningen, där man kan få allt som kan inrangeras under rubriken vårt dagliga bröd och litet till. I de öfre våningarne äro äfven belägna komplexets restauranter, bland hvilka man särskildt lägger märke till den stora offentliga lunchrestauranten, en ny guldkrog som Stockholm fått, och damernas luxuösa terem. I foden af den större hallen på nedre botten återfinner man Stockholms Enskilda Banks afdelningskontor, bokhandeln, teaterbiljetbyrå, american bar m. m. och åf sätan äro här belägna raksalong, blomsteråfår och en cigarrmetropol. En intressant detalj äro sjuk- och läkarrum, den stora telefoncentralen, som expedierar flera samtal om dagen åf Upsala telefonstationer och slutligen den för allmänheten icke tillgängliga afdelningen, den eleganta direktörs-

och styrelseväningen, alla de stora syateljéerna, matsalarne för personalen, som uppgår till icke mindre än 1,500 personer m. m.

*

Den berömda arkitekten—konstnären Ferd. Boberg utställer i dagarne i hufvudstaden en utsökt samling kolteckningar med hufvudsakligen Stockholmsmotiv. — Teckningarna ådagalägga i eminent grad den konstnärliga fullödigheten af hans mångsidiga konstutöfning.

*

Stockholms första frukt- och grönsaksmässa har hållits i Stockholm. Lokal har varit den stora centralsaluhallen, som med anledning af mässan varit rikligt smyckad med flaggdekorationer, och gyllan-

NYTT

ZORN-PORTRÄTT.

I Stockholms enskilda banks nya palats vid Kungsträdgården i Stockholm är uppsatt ett nytt porträtt af dess chef, v. härads-höfdingen Marcus Wallenberg målad i olja af vår ypperste porträttkonstnär, Anders Zorn. Det utomordentliga konstverket har funnit sin plats i direktörs-våningens stora sal, förut prydd med bankens hittillsvarande verkställande direktörer.

L. S. Da. STOCKHOLMSFOTOGRAF.

FERDINAND BOBERG ANORDNAR SIN UTSTÄLLNING.

Klöhn. Bengt Nilnerström

der och grönt. Tillförelsen till densamma har varit synnerligen riklig, framförallt ha samlingar af trädgårdsalster varit imponerande. Priserna ha i allmänhet varit låga och omsättningen liflig. Fallfrukt har betingat 5 å 8 öre litern, prima matfrukt 60—80 kappen, gråpäron 20 - 25 öre litern. I anslutning till mässan har af Husmoderskursernas kök varit anordnad en utställning af konserver och föredrag och demonstrationer har i förbindelse härmed hållits af hemkonsulenten, öröken Thora Holm.

Foto. Ellqvist, Stockholm.

DEN STORA FRUKT- OCH GRÖNSAKSMÄSSAN I STOCKHOLM.

Klöhn. Bengt Nilnerström

AMERIKANSK AMBULANS PASSERAR STOCKHOLM EFTER TJÄNSTGÖRING I WIEN OCH NU PÅ VÄG TILL MOSKWA. 1. Öfverläkaren d:r Snoddy. 2. Öfversköterskan. Amerikanske ministern, mr Ira Morris vid sidan om d:r Snoddy.

I förra veckan passerades Stockholm af en stor amerikansk ambulans, den tredje i ordningen, som amerikanska Röda korset utsändt sedan kriget, samt den största af dem. Den består af 12 läkare samt 38 sjuksystrar. Ambulansen har senast tjänstgjort på ett lasarett i Wien, men begaf sig nu till Moskwa, där deras hjälp ansågs vara mer påkallad. Ambulansen och dess öfverläkare, d:r Snoddy, mottogs i Stockholm af amerikanske ministern, mr Ira Morris.

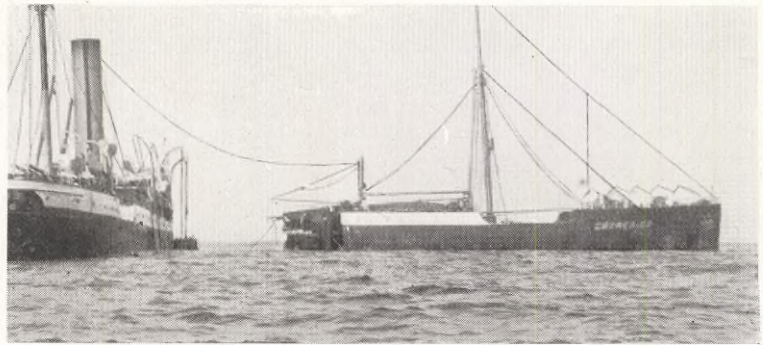
Amatörfoto to E. Ring, Chicago.

NY BYST AF VON HINDENBURG gjuten i Stockholm efter tysk modell och beställning. Efter fotograf.

SVENSKA INGENIÖRER PÅ VÄG TILL SVENSK AMERIKANSKA INGENIÖRSKONGRESSEN I CHICAGO 9—11 SEPT. SÅSOM SVENSKA STATENS RESESTIPENDIATER. Vi nämngifva fr. v. ingenjörerna: Olson, Vifstavarf; kaptan Hällen, Sthlm; Hielmstein, Trollhättan; Vennerberg, Sthlm; Boström, Gefle; Aberstén, Sundsvall; Törjesson, Sthlm; Algors, Sthlm; Erlandson, Hernösand; Sandelin, Sthlm; Körner, Vesterås. — Foton tagen ombord å norska amerikalinies ångare "Bergensfjord".

i Stockhom. äfven fått mottaga en dylik beställning, som just i dagarne fullbordats.

Amatörfoto. A. Wictorni. DEN NYLIGEN UTANFÖR ÖREGRUND STRANDADE TYSKE ÅNGAREN "ENTRE-RIOS" (se föreg. nr) AFRÄCKT AF STORMEN.

byn Grand Brin, som visst ligger någonstans i Frankrike, lefde och lefver väl ännu, ifall han inte dött, en viss Bavardot, skollärare till yrket och en riktigt pråktigt karl, om man inte vill tro dem, som kallade honom skäl. Hans hår var eldrött, hvilket därpå trakten anses tyda på en stridig och förgärlig karaktär. Vidare hade han uppnäsa och klumpiot. Madame Bavardot var egentligen inte vackrare hon, och barnen blefvo därefter. Så mycken fulhet förenad inom en familj, väckte ett visst uppseende i Grand Brin, där infödingarna utmärka sig för regelbunden skönhet. Dessutom var han i trots af sitt namn mycket tystlåten, en egenskap som hvarje sann Grand Brinsbo finner synnerligen misstänkt. Den stackars Bavardot hade alltså alla förutsättningar att bli en utstött och en särling, misstrodd och föraktad af sina medborgare.

Man tycker, att mr Bavardot borde ha varit mer än nöjd med det pinsamma uppseende, som hans peruk, hans näsa, hans klumpiot och hans tystlåtenhet väckte. Men så var ingalunda förhållandet. Bavardot försummade intet tillfälle att stöta sina medborgare för hufvudet. Han var förfärligt egenkär, och hans egenkärlek var af besynnerligt slag. Han var en riktig Herostat. Ingenting fröjdade honom så, som när godt folk pekade finger och mer än halfhögt hviskade: Se där går den otäckingen Bavardot! Då var han i sitt esse.

När därför Grand Brinsborna börjat vänja sig vid hans yttre, ansåg han tiden vara inne att på annat sätt väcka deras uppmärksamhet. Hans första åtgärd var att smäda religionen. I Grand Brin är det ganska vanligt, att man smädar religionen, man smädar öfverhufvudtaget allting. Desto tydligare vittnar det om Bavardots begåfning, att hans smädelser lyckades väcka en storm af ovilja. Fromma mödrar togo sina barn ur skolan, fromma fäder spottade på ett utmanande sätt efter Bavardot, fromma gossar och kanske äfven sådana, som inte voro så fromma, spände efter mörkrets inbrott rep öfver mr Bavardots väg och bragte härigenom hans stackars näsa att antaga ännu underligare form. Ja, det gick så långt, att herr kyrkoherden begärde Bavardots hufvud på ett fat eller — modernare uttryckt — hans afsättning. Kyrkoherden i Grand Brin är en inflytelserik person, han spelar hvarje afton bezieue med mahren och biktar dessutom mahrens hustru. Det såg alltså hotande ut för stackars Bavardot, han skulle mista sin plats, och de rödhåriga små Bavardotbarnen skulle säkerligen förgäives tigga sitt bröd på gatan.

Men hela den väldiga klerikala stormen bröts obevekligt mot mahrens, mr Grossames orubbliga plikt känsla. Han sade:

— Mina vänner, ni glömma, att den moderna staten styres af Rättvisan och Förnuftet. Nu vill jag inte påstå, att Bavardot har rätt och ännu mindre att han är förnuftig. Men Rättvisan fordrar, att man respekterar alla åsikter, äfven de oförnuftigaste. Och jag kommer därför att hålla lagens arm skyddande öfver den otäckingen Bavardot.

Härmed måste herr kyrkoherden och de fromma låta sig nöja och så småningom lade sig stormen. Madame Bavardot blef visserligen då och då förolämpad af grannfruarna, och de rödhåriga små blödde näsblod oftare än hvad naturligt och nyttigt är i den åldern. Men mr Bavardot själf sjönk snart tillbaka i en obemärkthet, som kändes förödmju-

kande. Och under flera år grubblade han förgäives öfver något medel att förbättra sin sorgliga ställning.

Äntligen fann han detta medel. Radikala Klubben i Grand Brin håller hvarje år ett möte nere vid ån, just där gummorna i hvardagslag brukar klappa kläder. Platsen är särdeles behaglig på grund af sin frodiga grönska, sina lummiga träd och silt klapphus, som ger ett präktigt skydd för de i dessa trakter ofta förekommande åskrägnen. Om Europas monarker och ledande statsmän velat bekväma sig till att någon gång besöka klapphuset i Grand Brin, skulle denna världsdel vara lyckligare, än hvad nu tyvärr är fallet. Man ska bara inte tro, att Grand Brins radikaler äro några ättlingar af Marat och Robespierre. Långt därför! Det är hyggligt och sansadt folk, som har råd att äta hvitt bröd och att skölja ned det med en mild drufva. Sanningen att säga konsumeras mer bröd och vin än idéer vid dessa årsmöten. Och det vildaste beslut, som fattats inom klapphusets väggar, gick ut på, att alla människor borde kalla hvarandra du rätt och slätt. För vinnande af tid och utbredande af allmänt broderskap. Det vildaste ja — intill den betydelsefulla dag, då maitre Bavardot begärde ordet.

Bavardot hade infunnit sig med hustru och barn, som seden var, men utan matsäckskorg och väckte redan härigenom ett visst uppseende. Ack, han släpade inte med sig en matsäckskorg, han släpade med sig ett helt lass de djärvaste idéer, ett fräsande tankefyrvärkeri, som skulle alldeles förbluffa Grand Brins radikaler. Herrarna hade redan slutat diskutera, damerna hade redan dukat fram bröd och vin, barnen hade redan börjat dansa på ången, då denna lömska människa begärde ordet. Hans tal togs icke till protokollet, hvilket ur sanningens men ej ur moralens synpunkt bör beklagas. Det var ett tal, späckadt af den renaste kommunism och så radikalt att Grand Brins klapphus skakades i sina grundvalar. Han påbjöd fullständig egendomsgemenskap och pekande med sina långa fingrar på de hvita, läckra bröden och de röda vinflaskorna ropade han:

— Detta är hvarken ditt eller mitt, det är vårt. Vi äro alla bröder och systrar.

Fräckheten i detta förslag framstod desto tydligare, när man betänkte, att madame Bavardot icke medfört så mycket som ett saltkorn till festen. Och bröder och systrar? Javisst, Radikala Klubbens medlemmar voro förvisso bröder och systrar. Men bror och syster med en rödhårig skollärare, som smädat religionen och haltade och som på tre år inte erlagt medlemsafgiften? Nej aldrig! Kör ut honom! Doppa honom i ån! Häng honom att torka i apeln!

Det är antagligt, att Bavardot midt i detta tumult erfor en berusande lyckokänsla. Hur skulle man efter detta kunna gå förbi honom på gatan utan att peka finger? Nu var hans rykte så grundfast muradt att år och årtionden förgäives skulle gnaga på hans storhet. I sin ifver att fullborda segern, svängde han oförtrutet kommunismens storslägga, ropande:

— Och inte blott bröd och vin skola vi dela som bröder. Nej allt är gemensamt. Hus och hem, hustrur och barn —

Pang! Det var för groft. Grand Brins radikaler betraktade hvarandra med uppspärrade ögon, kipande efter andan. Han var då riktigt tokig, stackars Bavardot? Bröd och vin, låt så vara. Barnen — nå gubevars en retorisk blomma — barnen äro landets framtid — allas vårt gemensamma framtids-

hopp. Men — men hustrurna? Hva befalls? Han har då förlorat det lilla förstånd han ägde? Staccars karl!

Tumultet efterföljdes af en medlidsam tystnad. Inga hotande näfvar längre, endast beklagande axelryckningar. Presidenten höjde just klubban för att med en allvarlig fast mild protest avsluta mötet. Då begaf det sig, att en ung notarie, en skälm som hade räffven bak örat och mycken munterhet i kroppen blef varse madame Bavardot. Och genast slog det honom, att här gafs tillfälle till ett ypperligt skämt. Med allvarlig min trädde han fram till den arma madame Bavardot, den hiskligt fula madame Bavardot, lyfte sin pince-nez och betraktade henne länge och noga. Och vändande sig till Bavardot sade han med ett oerterhärmligt sorgset uttryck i rösten:

— Nej tack, käre Bavardot.

Hvilket skrätt, hvilket jubel bland herrarna! Hvilka förlägna och förtjusta fnissningar från damerna! Å hvad han var kvick den där notarien! Och hvad hon var ful, den arma, arma madame Bavardot! Han skulle minsann vinna på bytet, skolmästaren. Undra på, att den där otäckingen var kommunist!

Maitre Bavardot hade vunnit och förlorat. Han hade vunnit ryktbarhet men inte af det storvulna slaget. Han blef hvarken bränd eller arkebuserad, han blef utskrattad. Hvert han gick och hvert han kom möttes han af den där försmädliga frasen. Gatpojckarna skreko ut den för alla vindar, herrarna viskade den öfver likörglasen, smålickorna fnittrade fram den mellan fingrarna.

— Nej tack, käre Bavardot.

Och under tre veckors tid var Bavardot så nära som det bara var honom möjligt att önska sig en obemärkt plats i samhället, ett okänt namn.

Då tog saken plötsligt en allvarlig vändning. Mairen, herr Grossame fann skäligt att inskrida. Ty om det å ena sidan är sant, att staten styres af Rättvisan och Förnuftet, så är det å andra sidan lika sant att sagda stat hvilat på sedlig grundval. En pliktrogen maire och en maire, som till på köpet är lyckligt gift, har ovillkorlig skyldighet att skydda de goda sederna. Men dessa goda seder hade maitre Bavardot på det skamligaste angripit och därför borde han afsättas.

Ett förfärligt öde hängde således öfver mr Bavardots hufvud med den påföljd, att sagda hufvud lyftes stoltare än förr. Den ellande röda peruken förförigen skrek efter en martyrkrona.

Arme Bavardot, dömd att ständigt besvikas! Knappt hade herrarna i Radikala Klubben fått nys om maires beslut förrän de i sin tur inskredo, verksamt men i största hemlighet. Hvad behagas, herr maire, skall en talare i vår klubb offentligen bestraffas? Låt vara att han pratade smörja — hvem dristar förbjuda oss att prata hvad vi vill? Skall vår hedervärda klubb prickas: Betänk, herr maire, att valen äro nära och att vi förfoga öfver många, många dussin fullgoda och upplysta valmän.

En pliktrogen maire måste betänka åtskilligt här i världen, och särskildt måste valen göra honom betänksam. Mr Grossame föreslog en kompromiss. Han lofvade att ingenting företaga mot Bavardot ifal den beklagliga skandalen kunde begrafvas i tystnad. Glömmas.

Arme Bavardot! Hvad kan icke en klubb uträta? Hvad förmår icke en pliktrogen maire, som tillpåköpet har en förtjusande hustru? Skandalen begrofs i tystnad, gömdes och glömdes. Två månader efter klapphus-mötet fanns det ingen i Grand Brin, som förstod meningen i de där

skämtsamma orden: Nej tack, käre Bavardot. Madame vågade åter gå till torget och till mässan. Grannfruarna bemötte henne nästan med aktning, åtminstone med liknöjdhet. De rödhåriga små njöto ett ovanligt lugn och blödde de någon gång näsblod så skedde det för egen räkning och inte därför att de voro barn af en ryktbar fader.

Grand Brin hade tydligen föresatt sig att inte släppa Bavardot ett tuppijät fram på vägen mot ära och berömmelse. Aldrig har en karl ärligare eftersträfvat och envisare förvägrats martyrens krona. Aldrig har en rödhårig, uppnäst, haltande karl gått så opåaktad öfver Grand Brins torg. Aldrig har en rabulist och gudsförmädare rönt så mycken tolerance.

Till en början tappade han icke modet. Hans uppfinningsrikedom var ganska stor och skulle ha förskaffat ett dussin af Fortuna mera benådade människor äran af en evig skam. — Hvem i dessa nejder minns icke det rabalder han ställde till med på socialisternas kongress? Alla minns det, men ingen talar därom. Skandalen begrofs i förlåtande tystnad. — Bavardot? Har inte hört det namnet. Jaså, skolläraren Bavardot, en beskedlig karl —

— En beskedlig karl!

— Främling, fråga mr Grossame, mairen, hur han i sin by kan tala en skollärare, som förnekar själfva mairen för att inte tala om staten, om Rättvisan och Förnuftet.

Mr Grossame skall svara:

— Hvem menar ni? Vår beskedlige Bavardot? Åh, det är en präktig människa —

— En präktig människa! Efter tio års ansträngningar minns man honom som en beskedlig, präktig människa eller minns honom inte alls.

Så långt hade det gått, att denne Bavardot kunde företaga sig ungefär hvad som helst utan att väcka den ringaste uppmärksamhet. Om på Café de la Paix ett marmorbord vältes och en ursinnig röst häfde fram de värsta otidigheter mot gud och människor, behöfdes det endast en hviskning: Bavardot, för att hela uppträdet skulle få passera som den oskyldigaste lilla krogepisod. Om en ruskig och ostädad person trängde sig in på den lysande fjortonde-juli-balen, hvem fäste väl den ringaste uppmärksamhet vid det störande uppträdet? Åh, det är bara Bavardot. Låt honom vara. Han går snart sin väg. Det är ingenting att fästa sig vid. Mr Bavardot befann sig i själfva verket i den på sitt sätt lyckliga belägenheten att kunna företaga hvad som helst utan att behöfva frukta något obehagligt inskridande af stat eller kyrka eller ens af gatpojckarna. Han kunde ha rånat på öppen gata utan att komma i affontidningarna. Han kunde ha tändt eld på stan och endast fått axelryckningar till straff.

Och för mr Bavardot var detta fullständiga förbiseende säkerligen det grymmaste bland straff. Hans olycka blef honom för tung, han kunde icke bära den. Han förföll. Han sjönk till den grad i sin egen aktning, att han slutligen ansåg sig själf för en komplett nolla. Tillpåköpet grånade hans hår, förlorade sin ilskna, skrikande färg. Och näsan pekade inte längre mot skyn på samma djärfva, utmanande sätt, i det pussiga, hopskrynkade ansiktet såg den helt beskedlig ut. Inte ens klumpfoten väckte längre någon uppmärksamhet, kanske mest därför att dess ägare numera haltade på båda fötter, när han absintdrucken och slö raggade från krogen.

Mr Bavardot hade onekligen vunnit ett sorts martyrium fast inte af det storvulna slaget.

Dock, hans stund skulle komma. Han skulle

Forts. å sid. 30.

DEN STORA OFFENSIVEN I NORDFRANKRIKE

VÄG MELLAN SOUCHEZ OCH ABLAIN S:T NAZAIRE, SOM BLIFVIT ÅTERTAGEN AF FRANSMÄNNEN. För endast några månader sedan låg här en blomstrande landgård — nu återstå ruiner och söndertrasade träd.

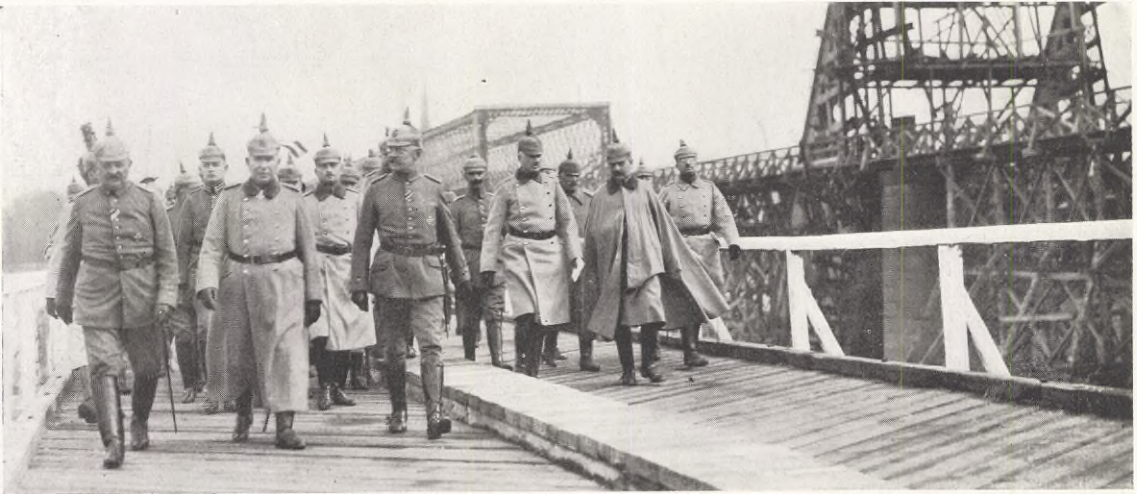
Vidst. bild: ÖFVERSTEN FÖR 231 FRANSKA REGEMENTET (VID X I NORDFRANKRIKE) DEKORERAR SINA OFFICERARE, EFTER TAPPERHETSPROF UNDER SENASTE ANFALLET.

VÄRLDSKRIGET.

Krigsrapporterna från söndagen den 26 september flyttade på ett ganska oväntadt sätt intresset öfver från den östra krigsskådeplatsen till den västra, där fransmän och engelsmän plötsligen igångsatt en offensiv af väldig omfattning. Det hade länge förberäts, att de allierade planerade

I CHAMPAGNE JUST NU. Ammunitionsdepå för artilleriet omedelbart bakom batterierna. EFTER SENASTE ORIGINALFOTOGRAFIER.

EN NY TYSK BRO ÖFVER WEICHEL MELLAN WARSCHAU OCH PRAGA, vid sidan om den af ryssarna sprängda och under reparation varande stora Weichselbron. Bron, uppkallad efter tyske generalguvernören i Polen, general von Beseler, invigdes af denne den 22 sept.

att gå till ett stort angrepp och att äntligen ett kraftuppbåd i stor stil skulle företagas. Dylika förerbådanden hade man emellertid hunnit vänja sig vid; onekligen var också intrycket af den stora offensiven öfverraskande. Gifvetvis har den tyska ledningen icke träffats oförberedd af slaget, och det torde efter en hel veckas förbittradt fullföljande af an-

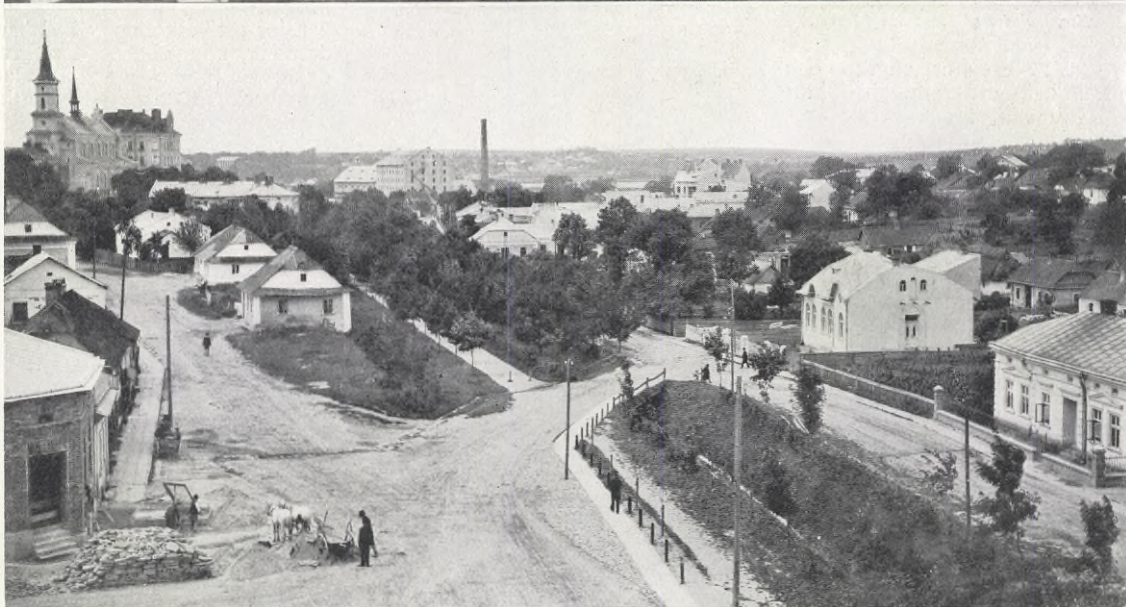
greppet fortfarande kunna sägas, att fransmännen och engelsmännen ännu befinna sig långt från målet för sina ansträngningar.

Efter ett flera dagars bombardemang, som efterhand stegrades till en intensitet kanske utan motstycke i krigets historia, gingo trupperna *lördagen den 25 till stormanfall*. Angreppet gällde i stort sedt *två viktiga afsnitt af den tyska fronten*, af hvilka båda under krigets tidigare

FURST LUBOMIRSKI, den af tyska regeringen insatte polske civilguvernören öfver Warschau.

DROTTNINCEN AF HOLLAND BEVISTAR DE STORA MILITÄRÖFNINGAR, som f. n. bedrifvas i landet. Vid drottningens sida general Snyders. — Efter originalfotografier.

Efter fotografier. Öfverst: WILNA. PANORAMA ÖFVER DEN AF TYSKARNE NYINTAGNA STORA RYSKA FÄSTNINGSTADEN. Med sina 200,000 invånare är Wilna en af Vestrysslands största städer, särskildt betydande järnvägsknutpunkt. Nederst: TARNOPOL. STORA PROMENADEN OCH SLOTTET. Den i krigsrapporterna ofta förekommande staden ligger i yttersta Galizien, är ännu i rysk besittning och föremål för häftiga strider.

skeden varit skådeplatsen för de ursinnigaste strider: Från Ypern och Armentières väster om Lille ner till Arrås bröto engelsmän och fransmän fram, samtidigt som i Champagne franska trupper på en tre mil bred front angrepp de tyska ställningarna mellan Prosnes och Argonnerna. Verkan af i synnerhet det franska artilleriet i Champagne synes ha satt tyskarne ur stånd att effektivt försvara sina ställningar. Berlinrapporter af den 26 konstaterade, att fransmännen i Champagne trängt en tysk division tillbaka och fräntagit den dess främsta linje. Likaledes hade engelsmännen, hvilkas angreppsfront sträckte sig från Ypern till trakten af Lens, fräntagit en tysk division vid Loos dess främsta ställningslinje, medan längre i söder fran-

ska angrepp tvingat tyskarne att utrymma ruinerna af Souchez. I öfrigt ha de tyska rapporterna häfdat, att såväl engelsmännen som fransmännens anfall ingenstädes krönts med nämnvärd framgång.

Den franska rapporten af den 27 omtalade, att på hela fronten under de två föregående dagarnes strider tagits sammanlagt öfver 20,000 osårade fångar, medan en senare fransk rapport anslår tyskarnes totala förluster i stupade, sårade och fångar till tre armékårer, 100,000 man. Kvällsrapporten af den 30 sept. meddelade tillika, att på slagfältet i Champagne tagits 121 grofva kanoner från tyskarne.

Allt som allt är det tämligen ovedersägligt, att denna länge förberedda offensiv från de allierades

Efter fotografi.

Николай Второй и Морской министр.

TSAR NIKOLAI LYCKÖNSKAR SIN MARINMINISTER, AMIRAL GRIGOROVITCH, TILL SEGERN I RIGAVIKEN. Denna seger har från Tyskland, som synes i andra fall vidgå äfven nederlag, på det kraftigaste förnekats.

sida tillfogat tyskarne icke obetydliga förluster. Hvad densamma kostat engelsmän och fransmän, därom föreligga inga uppgifter. Om det stora slagets militära och politiska betydelse och om dess utsikter att föra de allierade till målet ha naturligtvis en hel del meningar gjort sig hörda. Den närmaste framtiden torde komma att upklara hela frågan.

På den östra krigsskådeplatsen ha strider rasat med oförminskad styrka. Centralmakternas framrykning synes här ha bringats till stillastående för någon tid; om anledningen är att söka hufvudsakligen i en återvunnen motståndskraft hos den ryska fronten eller i den naturliga nödvändigheten för tyskarne att hvila ut är en oviss fråga. Emeller-

Efter fotografi.

Французские торпеды.

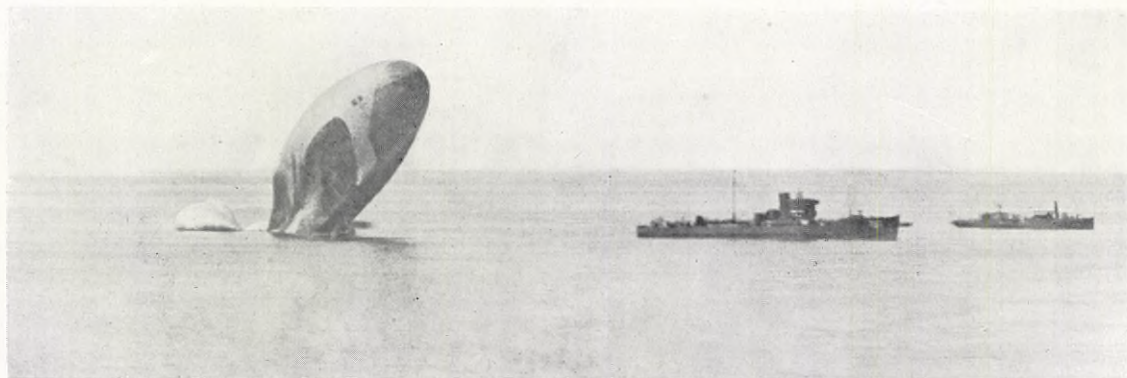
FRANSKA TORPEDMINOR FUNNNA PÅ VÄSTFRONTEN.

Den större minan håller 432×52 cm., den mindre 248×38 cm. Granaterna äro 12 cm. i genomskärning.

tid ha tyskarne med stor våldsamhet försökt forcera sig en väg fram till Dünelinjen hvilket dock icke kunnat genomföras. I söder har general *Linsingen* med sina trupper förmått bryta det ryska offensivförsöket vid *Styr*; han rycker nu hastigt närmare den viktiga *fästningen Rovno*.

På de öfriga krigsskådeplatserna ha inga händelser af betydelse förekommit. Den italienska marinen har åter lidit en kännbar förlust genom en *explosionsolycka ombord på slagskeppet Benedetto Brin*, hvarvid c:a 400 matrosar, eller halva besättningen, anses ha omkommit.

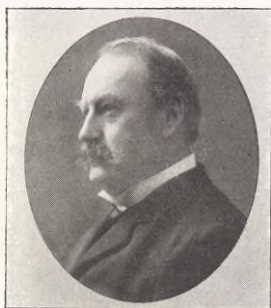
Den politiska situationen på *Balkan* har icke vunnit i klarhet genom *Bulgariens och Greklands mobilisering*.

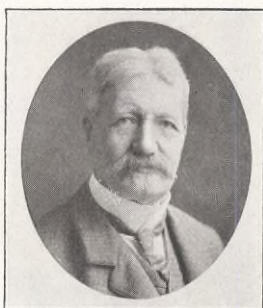
DET AF ÖSTERRIKISKT FÄSTNINGSARTILLERI NEDSKJUTNA ITALIENSKA LUFTSKEPPET "CITTA DI JESI" INBOGSRAS AF EN ÖSTERRIKISK TORPEDBÅT DEN 5 AUG. — Efter fotografi.

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

* Data å sid. 30.

J. M. EKSTRÖMER.
F. d. Kapten. Godsegare.
Stockholm. — 80 år 26 Sept.*

C. E. L. BOHNSTEDT.
Förste Hoffjägmästare. — Sthlm.
75 år 8 Okt.*

G. M. H. EKELUND.
Bruksegare. — Hults Bruk.
65 år 7 Okt.*

G. A. M. GRIPENSTEDT.
Godsegare. Komm.-ordf.
Opppeby. — 60 år 10 Okt.

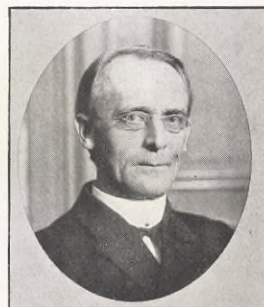
C. ANDRÉN.
F. d. Fördelningsläkare. — Borås.
80 år 25 Sept.*

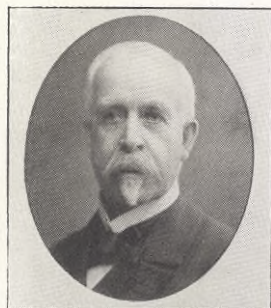
E. O. BURMAN.
F. d. Professor. — Upsala.
70 år 7 Okt.*

N. P. EDLUND.
Kyrkoh. Kontr.-prost. — Näsäker.
65 år 7 Okt.

J. A. KOLMODIN.
Professor. — Upsala.
60 år 7 Okt.*

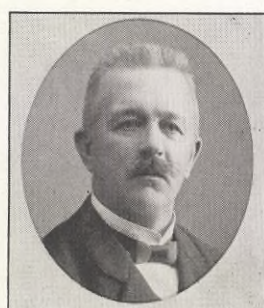
C. W. ERICSON.
Friherre. Gen.-löjtnant. — Sthlm.
75 år 28 Sept.*

B. K. J. LANGENSKIÖLD.
Friherre. — Stockholm.
Nyvald led. af Riksd. F. K.*

A. H. VON SYDOW.
V. Häradsh. Dir. — Stockholm.
Nyvald led. af Riksd. F. K.*

S. M. PETTERSON.
Landtbr. — Smålandsstenar.
Nyvald led. af Riksd. F. K.*

F. A. COYET.
Riksbanksdirektör. — Örebro.
55 år 8 Okt.

A. G. G. AHLROT.
Öfveringenör. Verkst. dir.
Malmö. — 50 år 10 Okt.*

J. LINDELL.
Direktör. — Göteborg.
50 år 25 Sept.

G. L. WIJKSTRÖM.
V. Konsul. Stadsfullmäktig.
50 år 5 Okt.

* Data å nästa sida.

J. LARSSON.
Häradssdomare. — Kungsängen.
75 år 6 Okt.*

B. ANDERSSON.
Landtbrukare. Landst.-man m. m.
Myggenäs. — 70 år 7 Okt.

C. TOMTLUND.
Landtbrukare. — Sjösa.
70 år 10 Okt.*

F. M. MOHN.
Godsegare. — Remmene.
65 år 27 Sept.*

A. R. A. LUNDGREN.
Fil. a.r. Adjunkt. — Engelholm.
70 år 27 Sept.*

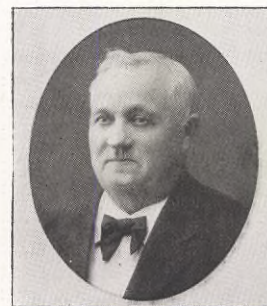
R. E. L. SVENSEN.
Skriftställare. — Stockholm.
65 år 2 Okt.*

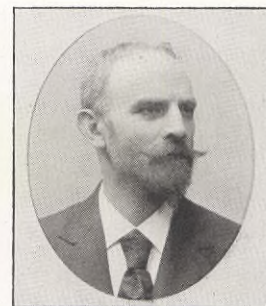
F. AHLGREN.
Häradshöfving. — Sjöbo.
50 år 25 Sept.*

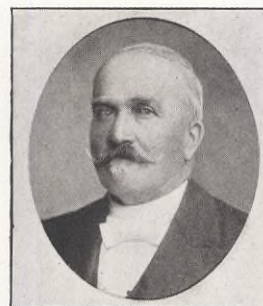
E. A. ROSELL.
Musikdirektör. — Umeå.
50 år 8 Okt.

J. BROMAN.
F. d. Kronolänsman. — Umeå.
70 år 4 Okt.*

A. J. ANDERSEN.
Professor. v. Musikkonserv.
Stockholm. — 70 år 10 Okt.

A. SJÖHOLM.
F. d. Folkskollär. Komm.-man.
Östra Grevie. 65 år 22 Sept.

F. H. L. AHLSTRÖM.
Kapten. Reg.-intendent. — Stock-
holm. 50 år 29 Sept.*

J. ANDERSSON †.
Godsegare. — Marieberg.
F. 41. † 21 Sept.*

H. R. THOMÆUS †.
Kontr.-prost. Teol. dr. — Gäll-
stad. — F. 42. † 25 Sept.*

K. G. E. KNIBERG †.
Öfverste. — Landskrona.
F. 52. † 26 Sept.*

P. BILLOW †.
Kapten. Fängelsedir. — Upsala.
F. 59. † 25 Sept.*

MELCHER EKSTRÖMER. Ex. fr. Tekn. inst. 55 fr. h. art. lärov. å Malriberg 59, löjtnant i Våg- o. v.-byggn.-kåren s. å, stat. ing. v. Statens jernv.-byggn. 60-64, kapten i V. o. v.-byggn.-kåren 69-89, öfvering. v. Karlskrona-Vexjö jernv. 71-75, v. Kalmars-Emmaboda jernv. 72-74, v. Nybro-Säfsjöström jernv. 74-76. Eg. Fogelfors bruk i Kalmars län. På sin tid led. af Hushälln.-sällsk. förvaltn.-utsk. samt landstingsman. Led. af Riksd. A. K. 91-95, af F. K. 95-11. Led. af bankoutsk. 1900-07.

EDVARD BOHNSTEDT. Stud.-ex. 61, jur. fil. ex. 67. Egde till för några år sedan egend Ringkesta i Söderm. län. På sin tid framstående kommunalman inom sin ort. Landstingsman 98-09, led. af Riksd. F. K. 05-11; led. af bev.-utsk. 11, statsrev. 10-11. Højfjäg. 78, förste højfjägsmästare 12.

GUNNAR EKELUND. Stud.-ex. 72, afg. fr. Stockh. bergssk. 74. Eger egend. Hults bruk o. Kolga sät. i Österg. län. Led. af Hushälln.-sällsk. förv.-utsk. sedan 1900, ordf. i skogsv.-styr., styr. ordf. i sparb., styr.-led. i Norrk. ensk. bank o. i Fiskeby fabr. a.-b. Ordf. i komm.-stämma sedan 84 samt i komm. nmd., led. af skolråd m. m. Landstingsman sedan 88. Led. af Riksd. F. K. sedan 08.

CARL ANDRÉN. Stud.-ex. 54, med. lic. 67, stadsläk. Åmål 67-74, andre bat.-läk. v. Verml. fältjäg.-kår 74-75, v. Elfsb. reg. 75-83, förste bat.-läk. v. Vesterg. reg. 83-88, reg.-läk. der 88-89, fördeln.-läk. v. 3:e arméfördeln. 97-98, i fältläk.-kårens reserv 98-1900. Stadsläk. i Borås 74-01, förste stadsläk. der 01-08.

ERIK BURMAN. Stud.-ex. 65, fil. dr. 72, doc. i teoret. fil. v. Upsala univ. s. å, prof. i prakt. fil. der 96-10.

ADOLF KOLMODIN. Stud.-ex. 74, fil. kand. 78, prestv. 80, teol. kand. 87, doc. i exegetik v. Upsala univ. 90, förestånd. f. Evang. fosterl.-stif. miss.-inst. å Johannelund 93-03, insp. f. inst. 03-09; e. o. prof. i exeget. teol. v. Upsala univ. 03, prof. sedan 09. Kyrkoh. i Upsala-Näs sedan 03. Teol. dr. 07.

CARL ERICSON. U.-löjtn. v. Vesterg. reg. 58, öfverste o. chef f. reg. 87-96, generalmajor i armén 93, chef f. 3:e arméfördeln. 96-02, generallöjtnant i genits. res 02, i armén 03, inspektör f. trängen s. å. Under olika perioder led. af Riksd. A. K.

KARL LANGENSKIÖLD. F. 57 i Helsingfors, fil. mag. der 77, jur. dr. 86, bankdir. i Viborg 90, svensk medborg. 95. Verkst. dir. v. Skand. kred. a.-b. kontor i Stockh. 92-01. Le. deputerad i Riksbanken 01-12. Led. af försvarskomm. 07, ordf. i nationalekon. fören. Led. af Vet.-akad. I dagarne nyvald led. i Stockholms stad i Riksd. F. K.

HJALMAR VON SYDOW. F. 62, stud. ex. 80, jur. kand. 86, v. hfd. 89, förste polisintend. i Stockholm 99, sekr. i öfverståth.-emb. f. polisärenden 02-08, ordf. o. verkst. dir. i Sv. arbetsgifvarefören sedan 07. V. ordf. i styr. f. Norrl.-banken sedan 09, socialfullm. 13. I dagarne nyvald led. f. Stockholms stad i Riksd. F. K.

MALKOM PETTERSON. F. 62, eg. ett mindre jordbruk i Fällinge. trävaruhandl. Led. af komm.-nmd, kyrko- o. skolråd, landstingsman, skiftesgodman. I dagarne utsedd t. eftertr. efter herr Gelotte i Riksd. F. K.

GEORG AHLROT. Afg.-ex. fr. Chalm. tekn. läroanst. som fartygs- o. maskining. 89, konst. r. Germania Werft i Kiel 89-92, v. A. G. Weser i

Bremen 92-95, öfvering. v. Jos. L. Meyers Schiff- u. Masch. fabr. i Papenburg a. d. Ems 95-99; konstr. v. Flott varf i Karlskrona 99-02, v. Bergsunds mek. verkstad 02-03; verkst. dir. o. öfvering. v. Kockums mek. verkstads a.-b. i Malmö sedan 04. Led. af styr. f. sistn. a.-b. led. af öfverstyr. f. Sv. verkstadsfören, v. ordf. i Sv. verkst.-fören, södra kretsstyr. Led. af hamndir. i Malmö sedan 05, stadsfullmäktig der 09-12.

JOHAN LARSSON. Mångårig ordf. i komm.-nämnd o. stämma samt i vägstyr.; häradsdomare, kyrkovård.

CASPER TOMTLUND. Inneh. arrend. af Sjösgadset i Söderm. Kommunalman.

FREDRIK MOHN. Eg. egend. Remmene i Verml. län. Mångårig led. af hushälln.-sällsk. förv.-utsk., inneh. hushälln.-sällsk. guldméd. Ordf. i komm.-styr. o. nämnd, i landtm.-fören., i sjukstugestyrelse i Seifle, i härshushälln.-sällsk. i länets frökontr.-anst. m. m. Mångårig styr.-led. i landtr.-skolan i Varpnäs, landtm. o. fackskolan i Molkom. Betydande djurrupp-födrare. Landstingsman

AUGUST LUNDGREN. Stud.-ex. 63, fil. dr. 74, adj. i Engelholm sedan 75. Stadsfullmäktige 81, dess ordf. 1900-12. Landstingsman 1900-05.

EMIL SVENSEN. Stud.-ex. 75, fil. kand. 83, medarb. inom dagspressen i landsorten o. huvudstaden sedan 77. Politisk o. geografisk skriftställare, föreläsare. Biografi o. helseid.-portr. årg. XII:3.

FREDRIK AHLGREN. Stud.-ex. 83, hofr.-ex. 86, v. hfd. 91, not. i Sk. hofr. 97, fisk. 98; härads höfding i Färs här. doms. sedan 02. V. ordf. i sparb.-styr. Styr.-led. i Landskrona-Källinge-Sjöbo jernv. a.-b.

JOHAN BROMAN. Kr.-läns-m. ex. 71, tf. kr.-läns-m. 73, kr.-läns-m. i Jörns distr. 74, i Umeå södra distr. 76, aisked i dessa dagar. Ordf. i komm.-st. sedan 95, mångårig led. af kyrko- o. skolråd, fattigv.-styr. v. ordf. i länets brandst.-bol sedan 04, led. af Hushälln.-sällsk. förvaltn.-utsk., styr.-led. i sparb., led. af dir. f. länets södra lasarett, m. m. Inneh. Hushälln.-sällsk. stora guldmédalj.

FRANS AHLSTRÖM. U.-löjtn. v. Elfsb. reg. 88, kapt. o. reg.-intend. v. Dalreg. 01, reg.-intend. v. Fälttelegr.-kåren 12. Förf. texten t. den populära och ofta sjungna sången "Leive Sverige", afsedd till nationllång

JOHANNES ANDERSSON †. Eg. godset Marieberg i Skarab. län. Komm. ordf. styr.-led. i sparb. Landst. man 77-86, led. af Riksd. A. K. 82-84.

RAGNAR THOMÆUS †. Stud.-ex. 61, pretext. o. prestv. 65, kyrkoh. i Gällstad sedan 77, kontr.-prost 95, teol. dr. 07, preses v. prestm. i Göteborg 09. Under 20 år komm.-stämmodordf. Utg. kyrkohist. skrifter.

KARL KNIBERG †. U.-löjtn. v. Svea art. reg. 75, lär. v. krigshögsk. 92-02, kapt. v. Uppl. art. reg. 93, major v. Sv. art. 03, öfv.-löjtn. v. Boden-Karlsb. art.-reg. s. å, öfverste o. chef f. sistn. reg. 06-13. Led. af Krigsvet.-akad.

PACO BILLOW †. U.-löjtn. v. Vestml. reg. 81, i res. 99, kapten i res. 02. Lär. v. Hvilans folkhögsk. 82-88, ing. v. fångv. i Landskrona 88, tf. dir. v. centralfång. å Nya Varvet 02, dir. v. strålfång. i Upsala 07. På sin tid komm. st. ordf. i Nya Varvet.

Diplomatiska kårens i Stockholm doyenne, *madame Mercedes de Castro Feijo* afled tisdagen den 21 sept. efter en längre tids sjukdom. Madame F. var vid sin död endast 36 år gammal. Hon var född svenska, och dotter af dåvarande kaptenen vid Andra lifgardet John Malcolm Levin. För femton år sedan ingick hon äktenskap med Portugals envoyé extraordinaire

Forts. fr. sid. 23.

tillvinna sig samtliga sina medborgares uppmärksamhet, han skulle försätta hela byn i tumult. Han skulle begå ett sådant brott att hvarken Rättvisa, eller Förnuft eller hänsyn till valmännen eller räddslan för skandal kunde beröfva honom äran af en evinnelig skam.

Och till denna härlighet förhållptes han — hvem kunde väl tro det? — af kriget.

Kriget bröt ut. Hade mr Bavardot under de sista åren rönt lika mycken uppmärksamhet som en herrelös hund, en katt, en kråka, en mus, så medförde kriget till en början ingen annan förändring härutinnan än möjligen den, att han numera icke rönte någon uppmärksamhet alls. En tapp hö var mera värd än mr Bavardot, ett kärleksbrev stämpladt i Berlin väckte större afsky än den där snuskige och förfallne kraken. Han väckte ingenting alls, han var det fullständiga intet.

Och dock, nu, just nu stundade upprättelsens dag. Nu, just nu skulle mr Bavardot visa, att en

Foto. Flodin, Stockholm

M:ME MERCEDES DE CASTRO FEIJO, född Levin, make till Portugals minister i Stockholm och död därstädes den 21 sept.

et ministre plénipotentiaire i Stockholm A. de Castro Feijo.

Madame Feijos jordfästning ägde rum i katolska kyrkan tisdagen den 25 september under storartad tillslutning från vida kretsar. Bland de närvarande märktes representanter för konungen, drottningen och kronprinsparet, samt hela diplomatiska kåren.

rödhårig uppnäst och med klumpföt försedd människa, är den afskyvärdaste, farligaste bof, som Gud skapat. En skurk som kan försätta en hel stor by i vilddaste tumult.

Det hände en fredagsmorgon. Det började i norra hörnet af torget, inte långt från krogen alldeles under gaslyktan. Hur det började vet ännu ingen människa, fast mycket har skrivits därom och ännu mera talats. Det uppstod inom en sluten krets af gatpojkar och hvad som först trängde ut till vidare kretsar var det förskräckliga ropet:

— Häng honom i lyktan! Häng honom i lyktan! Inom fem minuter hade gatpojkarne förstärkts med ett halft hundrade kroggäster, hvartil kom ett hundrade gummor från torget. Ropen: Till lyktan! Till lyktan! växte med hvarje sekund i styrka. Och från alla byns kanter strömmade godt folk till, alla hus tömdes, alla butiker stodo tomma, alla åldrar, kön, klasser och partier samlades på Grand

Efter fotografier.

Klick: Kona. A.-B. Bengt Sjöqvist, Ståhl-Göb

PRESIDENT POINCARÉ, ÅTFÖLJD AF KRIGSMINISTERN MILLERAND OCH HÖGRE MILITÄRER, DEKORERAR ETT STORT ANTAL TAPPRA SÅRADE. under stora högtidligheter å Invalidplatsen i Paris.

Efter fotografier.

Klick: Bengt Sjöqvist

BELGIENS KRONPRINS, HERTIGEN AF BRABANT VID ETON-SKOLAN I ENGLAND, för att där fullborda sin uppfostran.

fängelse. — Äfven denna gång fanns det väl folk, som hälst sett att man nedtystat skandalen. Men Grossame var obevlig.

Han sade:

— Hvarken Rättvisa eller Förnuft eller hänsyn till valmännen betyda här det allra ringaste. Här står högre intressen på spel.

Forts. å nästa sida.

Brins torg, samlades kring lyktan. Och vid lyktan stod mr Bavardot, mr Bavardot som för första och väl också sista gången lyckats samla alla medborgares intresse kring sin värda person.

Det var nämligen Mr Bavardot, man ville hänga.

Så fullständigt skulle likväl icke hans martyrium blifva. Mairen Grossame ingrep i spetsen för hela polisstyrkan och lyckades med otrolig möda föräronom oskadd till häktet. Här vidtogo nu långa och omständliga förhör och sanningen kom slutligen i dagen.

Samma kväll kunde aftontidningen med feta stilar och stor tillfredsställelse berätta att den ohyggliga rödlufvan, uppnäsan, klumpfoten, rabulisten, alla medborgares afsky mr Bavardot dömts till

Efter fotografier.

Klick: Bengt Sjöqvist

ENGELSKA SOLDATGRAFVAR VIG DARDANELLENA. I bakgrunden fortet vid Seddul-Bahr.

Efter fotografier.

NYHETER
LAPPLÄNSK VISTHUSBOD.

sig på den svaga isen. Han drog därvid upp den ena flickan på fast is och lyckades sedan, ehuru han under räddningsförsöket själf kommit i vattnet, hålla den andra uppe tills hjälp hann anlända och såväl han själf som flickan lyckligen braktes i land.

Skolunglingen *Per Elof Munck af Rosenschöld*, son till borgmästare M. af Rosenschöld i Landskrona, har som belöning för en af honom utförd behjärtad handling fått mottaga medaljen i guld af femte storleken med inskrift "För berömliga gärningar". -- Den belönade bragden bestod däri att Munck af Rosenschöld räddade två flickor, elfvaåringar liksom han själf, från att drunkna då de den 7 febr. i Landskrona hamn gått ned

ELOF MUNCK AF ROSEN-SCHÖLD som erhållit räddnings-medalj i guld.

PÅ SKANSEN: VÅRDKASE.

Fort. från föreg. sida.

Hvad var det då, som till sist förskaffade den otäckingen *Bavardot* en herostratisk ryktbarhet? Hvilken afgrundstanke hade kläckts i denna absintomtöcknade hjärna? Med hvilket gift hade han sökt förgifta folket?

Ack! Man får kanske hoppas att han själf icke fattade innebörden af de ord han lallade fram i kretsen af gatpojkar. Med ed har styrkts att dessa ord voro:

"Kriget är orättfärdigt. Kriget är mot Guds bud. Kriget är mot Rättvisa och Förnuft. Kriget är orättfärdigt."

Ändtligen mr *Bavardot* blef du en *Herostratus* den andre. En mordbrännare i mänsklighetens helgedom.

Foto. Olsson, Sveg.

BJÖRNJÄGARE. Anders Persson i Sveg och Olof Norell i Herrö med en den 11 sept. i Herrö-skogen, 2 mil från Sveg, skjuten 8-årig björnhona.

Klöhn; Bengt Sjöbergsparty.

För fotografer att beakta:

Fotografifirma, som insänder fotografier med ensamrätt för *H. 8 D.* och ej lämnar samma eller liknande fotografier till annan illustrationstidning, kommer att i så fall utöfver vanligt honorar, få sitt namn utsatt på ett i ögonen fallande sätt, då meddelande härom lämnas vid insändandet. **Redaktionen.**

INNEHÅLL: Direktör *Josef Sachs* (biografi och helsidesporträtt). — Nytt konstverk af *Zorn*. — *Ferd. Bobergs* utställning. — *Nordiska kompaniets* nybyggnad. — *Frukt- och grönsaksmässan* i Stockholm. — *Världskriget*. — Bilder till svenska dagskrönikan. — *Veckans porträttgalleri*. — "Crimen læsæ". Ber. af *Hjalmar Befgman*.

Eftertryck af text eller illustrationer i HVAR 8 DAG utan angifvande af källan förbjudes vid laga påföljd.

För Berättelser och Historietter gäller ovitkortligt förbud.